

[Jensen (Broby).] mærket godt kan føre Tilsyn med, bliver det dyrt og ikke saa praktisk, som det er nu. Det er det, jeg har villet sige, og jeg tror ogsaa, jeg kan dokumentere, at det er rigtigt. Det Tilsyn, som en Skovrider eller en Administrationschef fører med sit Skovløberhus, kan godt bruges, vi behøver ikke at faa Bygningsinspektører eller deres Konduktører ud at føre et saadant Tilsyn. Jeg kan nævne den højtærede Minister et Eksempel paa, at vi i 1921 eller saadan noget har betalt mange Tusinde Kroner for at faa en Bygningsinspektør ud at se paa en Aglebeholder, der blev støbt ved et Skovfogedhus (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]; Mange Tusinde Kroner!). Ja, mange Tusind Kroner for at faa en Aglebeholder ordnet ved et Skovfogedsted. Ja, det var altsaa den Ordning, som Bygningsinspektøren traf, den var upraktisk; den højtærede Indenrigsminister behøver ikke at misforstaa det, Bygningsinspektøren fik det jo ikke i Honorar, men han traf en uheldig og upraktisk Ordning, som kostede Staten flere Tusinde Kroner mere end nødvendigt.

Hvad det Raad angaar, som er foreslaaet i § 3, mener jeg ikke, vi trænger til et saadant, men Bygningsinspektørerne kan, som jeg sagde i min første Tale, udgøre dette Raad. Hvis Finansudvalget kræver Oplysninger om nye Byggeforetagender, saa har vi, hvis Ministeren vil samle Bygningsinspektørerne, en raadgivende Institution, som vi kan henvende os til, en sagkyndig Institution, som kun har at give Raad ud fra rent saglige Hensyn og ikke har noget med Bevillingsspørgsmaal og den Slags at gøre. Der er heller ingen Tvivl om, at Bygningskontoret vil udvikle sig med en rivende Hastighed. Der findes ganske vist nu indenfor de enkelte Ministerier Kontorer, der beskæftiger sig med Bygningssager, men jeg tror, at det, at vi samler det hele i et Statsbygningsskontor, vil blive Begyndelsen til et Departement, der vil udvikle sig saa rivende, at vi ikke vil være tjent dermed. Jeg kan henvise til Slutningen af Paragraffen, hvor der staar, at det er Hensigten, efterhaanden som Bevillinger dertil kan opnaas, at samle mere og mere: et Arkiv, Tegninger, Kort o. s. v. og at maale de forskellige Bygninger op; for at dette Kontor kan have det hele liggende. Det kan alt sammen være meget godt, men jeg tror ikke, det bliver billigt, jeg tror, en saadan Foranstaltning vil blive meget dyr.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at jeg havde talt som en typisk Repræsentant

for de ministerielle Embedsmænd, der ønskede, at Forholdene skulde blive ved at være, som de havde været i de sidste hundrede Aar, og som ikke vilde tage Hensyn til de Fremskridt, der tiltrængtes. Jeg vil gerne tage Hensyn til de Fremskridt, vi kan faa paa dette Omraade, men jeg mener, man skal være lidt forsigtig med at tage det nye, blot fordi det er nyt, og at man bør have Lov til at gennemprøve det, saaledes at man kan være sikker paa ikke at faa noget, der er ringere end det, man forlader. Her er Tale om et vigtigt Omraade for Staten, der administreres mange Penge her, og derfor gælder det om at faa den bedst mulige Ordning for Fremtiden.

Jeg sagde til at begynde med, at jeg ikke var tilfreds med den Ordning, vi havde, fordi den ikke var god, og jeg har givet den højtærede Minister Tilsagn om sammen med mit Parti og dets Repræsentanter i Udvalget at gøre et Arbejde for at finde en bedre Form, saaledes at vi kan faa bedre Tilstande ogsaa paa dette Omraade, hvorved de, der fører Tilsynet, kommer til at staa som den virkelige Bygherre, som Statens Repræsentant, og gør en virkelig Indsats for at skabe det bedst mulige, men til en Pris, der staar i rimeligt Forhold til, hvad de private maa give, naar de skal bygge.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg har ikke noget nyt at sige til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) nu fremkom med; det kunde kun blive Gentagelser af, hvad jeg før har sagt. Jeg skal blot her ved Slutningen af Debatten udtale Haabet om, at man indenfor Venstrepartiet under det Arbejde, der nu forestaar i Udvalget, vil høre lidt mere efter, hvad Partiets tidligere Indenrigsminister mener om denne Sag. I min Fremsættelsestale anførte jeg, at der bag det foreliggende Lovforslag staar tre tidligere Indenrigsministres Skøn; Ministre tilhørende tre forskellige Partier er enige i at anbefale den Ordning, som nu foreligger for Rigsdagen, og derfor vil jeg anmode Rigsdagens Medlemmer om at lytte lidt mere til de tre Indenrigsministres Tale end til det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby). I saa Tilfælde tror jeg, at vi endelig efter et Slægtleds Arbejde skal faa en Ordning af denne Sag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.